

اثر محلول پاشی سالیسیلیک اسید بر صفات مورفوفیزیولوژیکی، عملکرد و اجزای عملکرد

لوبیا قرمز در شرایط تنش خشکی

محسن شوقیان^۱ و آرش روزبهانی^{۲*}

(۲) گروه زراعت و اصلاح نباتات، واحد رودهن، دانشگاه آزاد اسلامی، رودهن، ایران.

* نویسنده مسئول: roozbahani@riau.ac.ir

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۵/۸/۱۶

تاریخ دریافت: ۱۳۹۵/۵/۲۵

چکیده

به منظور بررسی اثر محلول پاشی سالیسیلیک اسید بر صفات مورفوفیزیولوژیکی، فیزیولوژیکی، عملکرد و اجزای عملکرد لوبیا قرمز تحت شرایط تنش خشکی، آزمایش مزرعه‌ای به صورت طرح کرت‌های خرد شده در قالب طرح پایه بلوک‌های کامل تصادفی در سه تکرار در منطقه دماوند در سال ۱۳۹۳ انجام شد. کرت‌های اصلی شامل رژیم آبیاری در دو سطح آبیاری مطلوب تا آخر فصل رشد (بر اساس ۷۰ میلی‌متر تبخیر از تشتک تبخیرکلاس A) و تنش خشکی در مرحله گل‌دهی (بر اساس ۱۱۰ میلی‌متر تبخیر از تشتک تبخیرکلاس A) و کرت‌های فرعی شامل محلول پاشی اسید سالیسیلیک در چهار غلظت صفر (آب خالص)، ۰/۱، ۰/۷ و ۱/۵ میلی‌مولار بود. نتایج نشان داد که در شرایط تنش خشکی صفات فیزیولوژیکی مانند رنگیزه‌های فتوسنتزی، عملکرد و اجزای عملکرد لوبیا کاهش معنی‌داری داشت. به طوری که تنش کمبود آب ارتفاع بوته، کلروفیل a، کلروفیل b، تعداد غلاف در بوته و وزن هزاردانه را کاهش و میزان پرولین را افزایش داد. همچنین محلول پاشی اسید سالیسیلیک سبب بهبود کلروفیل کل، پرولین و اجزای عملکرد دانه شد. برهمکنش رژیم آبیاری و محلول پاشی اسید سالیسیلیک بر کلروفیل a، کلروفیل b، کلروفیل کل و عملکرد دانه معنی‌دار بود. مصرف ۰/۷ میلی‌مولار اسید سالیسیلیک در شرایط آبیاری مطلوب، سبب افزایش ۷۰ درصدی میزان کلروفیل a، ۶۰ درصدی کلروفیل b و ۵۶ درصدی عملکرد دانه نسبت به شرایط عدم مصرف اسید سالیسیلیک و تنش خشکی شد. مصرف اسید سالیسیلیک بر صفات گیاه لوبیا در شرایط تنش خشکی در اکثر موارد اثر مثبت داشت. به طوری که غلظت ۰/۷ میلی‌مولار اسید سالیسیلیک باعث کاهش اثر سوء تنش خشکی و افزایش تحمل گیاه زراعی لوبیا قرمز شد.

واژه‌های کلیدی: پرولین، تنش کم‌آبی، حبوبات و رنگیزه‌های فتوسنتزی.

مقدمه

لوبیا (*Phaseolus vulgaris* L.) یکی از مهم‌ترین حبوبات در جهان است که در بسیاری از کشورهای در حال توسعه به عنوان یکی از منابع تأمین غذای انسان دارای پروتئین بالا، فسفر، آهن، ویتامین B و فیبر بوده و فاقد کلسترول است، هم‌چنین بهترین پروتئین گیاهی متعلق به لوبیا است، زیرا اسیدهای آمینه آن تقریباً متعادل هستند بنابراین به عنوان مکمل غذایی دارای مصرف زیادی است (مجنون حسینی، ۱۳۹۴). سطح زیر کشت جهانی انواع لوبیا ۲۴ میلیون هکتار است. از این نظر در بین حبوبات مقام اول را دارا است. متوسط عملکرد جهانی آن در هکتار ۱۵۰۰ کیلوگرم در هکتار است (پارسا و باقری، ۱۳۸۷). سطح زیر کاشت لوبیا در کشور حدود ۱۱۴/۴ هزار هکتار برآورد شده و عملکرد لوبیا کشور در اراضی آبی ۱۶۷۰/۳ کیلوگرم در هکتار و در اراضی دیم ۱۳۵۳ کیلوگرم در هکتار است (بی نام، ۱۳۹۳). ارزیابی تحمل گیاهان زراعی به تنش‌های محیطی عامل مهمی در انتخاب آن‌ها برای کشت در شرایط مختلف جغرافیایی می‌باشد. عوامل محیطی به ویژه شرایط تنش‌زا، نقش عمده‌ای در کمیت و کیفیت گیاهان زراعی و دارویی به عهده دارند (Xu et al., 2011). هورمون‌های گیاهی به عنوان یک ابزار قوی و پایدار در کاهش اثر نامطلوب تنش‌های زنده و غیرزنده در گیاهان شناخته شده‌اند. اسید سالیسیلیک یا اسیداورتوئیدروکسی بنزوئیک از ترکیبات فنلی است که در تعداد زیادی از گیاهان به وسیله سلول‌های ریشه تولید می‌شود و به عنوان ماده‌ای شبه هورمونی، نقش مهمی در رشد و نمو گیاهان ایفا می‌کند (Khan et al., 2015). اسید سالیسیلیک نقش محوری در تنظیم فرآیندهای فیزیولوژیکی مختلف مانند رشد و نمو گیاه، جذب یون‌ها، فتوسنتز و جوانه‌زنی، رسیدگی و پاسخ‌های دفاعی ایفا می‌کند (Miura and Tada, 2014). اسید سالیسیلیک ویژگی‌های فیزیولوژیکی و بیوشیمیایی گیاهان تحت تنش‌های غیر زیستی را تنظیم نموده و نیز سبب مقاومت آن‌ها در برابر بیماری‌ها می‌شود (Hashempour et al., 2014). اسید سالیسیلیک به عنوان یک سیگنال مولکولی مهم در نوسانات گیاهی در پاسخ به تنش‌های محیطی شناخته شده است و در تنش‌های غیر زیستی به ویژه تنش خشکی در گیاهان افزایش پیدا می‌کند و سبب افزایش محتوای رنگیزه‌ها در شرایط تنش می‌شود. اسید سالیسیلیک اثر خود را بر فتوسنتز از طریق عوامل روزنه‌ای، رنگیزه‌ها و ساختار کلروپلاست و آنزیم‌های دخیل در مراحل فتوسنتز اعمال می‌کند (Ghai, 2002). اسید سالیسیلیک فرایندهای فیزیولوژیکی در گیاهان را تنظیم و عوارض جانبی تنش را کاهش داده و می‌تواند اثر نامطلوب تنش را بهبود بخشد (Yavas and Unay, 2016). اسید سالیسیلیک باعث افزایش معنی‌دار سطح برگ و وزن خشک اندام‌هایی هوایی می‌شود، هم‌چنین سبب افزایش معنی‌دار مقادیر کلروفیل a و b، کلروفیل کل در مقایسه با عدم مصرف اسید در شرایط تنش خشکی می‌گردد (آروین و همکاران، ۱۳۹۰). کامل منش و همکاران (۱۳۸۹) اثر تنش خشکی را بر محتوای کلروفیل و محتوای نسبی آب در سه ژنوتیپ لوبیای سفید دانشکده، شکوفه و G11867 را مورد بررسی قرار داد. نتایج آزمایش

نشان داد محتوای کلروفیل و محتوای نسبی آب در اثر تنش خشکی به ترتیب افزایش و کاهش یافت. Terzi و همکاران (۲۰۱۰) اثر تنش خشکی را بر بازده فتوشیمیایی فتوسیستم II پنج واریته لوبیای معمولی مورد بررسی قرار دادند. میزان کلروفیل a، کلروفیل b و کلروفیل کل در تمام ارقام به طور معنی داری کاهش یافت. Yasar و همکاران (۲۰۱۰) تغییرات محتوای کلروفیل را در ژنوتیپ های لوبیا سبز در شرایط تنش خشکی مورد بررسی قرار دادند. نتایج نشان داد که تنش باعث کاهش محتوای کلروفیل در ژنوتیپ های لوبیا سبز شد. در پژوهشی مشاهده شد که کاربرد سالیسیلیک اسید سبب بهبود رشد و افزایش عملکرد و اجزای عملکرد گیاه ماش تحت تنش خشکی شد (Nezhad et al., 2014). Saglam و همکاران (۲۰۱۱) حساسیت چند واریته لوبیای معمولی را به تنش خشکی با اندازه گیری میزان فعالیت آنزیم های آنتی اکسیدان، مقادیر کلروفیل و مورد بررسی قرار دادند، نتایج حاصل از این تحقیق نشان داد که میزان کلروفیل کل و کاروتنوئید در شرایط تنش کاهش می یابد. واعظی راد و همکاران (۱۳۸۷) اثر تنش خشکی را بر صفات مورفولوژیک و عملکرد ارقام لوبیا مورد بررسی قرار دادند. در این تحقیق رقم اختر دارای کمترین عملکرد و رقم صیاد دارای عملکرد متوسط بود. اسید سالیسیلیک نقش مهمی در ایجاد مقاومت به تنش های محیطی بر عهده دارد (Rasking, 1992). بسته به غلظت به کار رفته، گیاه، گونه، دوره ی رشدی و شرایط محیطی، اسید سالیسیلیک اثرات متفاوتی روی فرآیندهای مختلف فیزیولوژیکی نظیر شروع برخی فرآیندها و ممانعت برخی دیگر دارد (Iqbal et al., 2006). کلالی و همکاران (۱۳۹۴). اثر اسید سالیسیلیک بر صفات مورفولوژیکی و فیزیولوژیکی گیاه سویا تحت تنش خشکی را بررسی و نتایج حاصل نشان داد که اثر تنش خشکی بر تمامی صفات اندازه گیری شده معنی دار بود. گزارش شده است که هم سالیسیلیک اسید و هم استیل سالیسیلیک اسید، در غلظت های ۰/۱ میلی مول و ۰/۵ میلی مول به طور مؤثری گیاهان گوجه فرنگی و لوبیا را در مقابل تنش خشکی محافظت کردند و موجب افزایش رشد و عملکرد گیاهان در این شرایط شد (Senaratna et al., 2000). سپهری و همکاران (۱۳۹۳) در آزمایشی اثر تنش خشکی و اسید سالیسیلیک را بر عملکرد و اجزای عملکرد ژنوتیپ های لوبیا قرمز بررسی نمودند و نتیجه گرفتند تیمارهای مورد بررسی اثر معنی داری بر ارتفاع ساقه، تعداد غلاف در بوته، تعداد دانه در غلاف و عملکرد دانه لوبیا داشت. به طوری که اعمال تنش سبب کاهش عملکرد شد ولی کاربرد سالیسیلیک اسید سبب بهبود رشد و عملکرد و اجزای عملکرد ژنوتیپ های قرمز لوبیا قرمز شد. رجبی و همکاران (۱۳۹۱) واکنش عملکرد و اجزای عملکرد نخود دیم به اسید سالیسیلیک را بررسی و نتایج نشان داد که اثر اسید سالیسیلیک بر صفات تعداد غلاف در بوته، وزن دانه در بوته، عملکرد دانه و عملکرد بیولوژیک معنی دار بود و باعث افزایش این شاخص ها شد. افزایش محتوای کلروفیل به دنبال کاربرد خارجی اسید سالیسیلیک و به دنبال آن افزایش گیرنده های فتوسنتزی به خصوص در شرایط تنش به همراه افزایش محتوای قند در گیاهان تیمار شده با اسید سالیسیلیک، ممکن است توجیهی برای بهبود گیاهان

زراعی باشد، بنابراین اثر مثبت اسیدسالیسیلیک بر فتوسنتز و رشد گیاه، تحت شرایط تنش و کاهش آسیب ناشی از خشکی و تسریع در رشد مجدد پس از رفع تنش نیز در گیاهان تیمار شده، مشاهده شده است (El-Tayeb, 2005). با توجه به اهمیت تنش خشکی در گیاهان زراعی همچون لوبیا که دارای ارزش غذایی بالایی است، هدف از این آزمایش بررسی اثر محلول پاشی سالیسیلیک اسید جهت افزایش تحمل گیاه در شرایط تنش خشکی بود.

مواد و روش ها

این آزمایش در سال ۱۳۹۳ به منظور بررسی اثر محلول پاشی سالیسیلیک اسید بر صفات مورفوفیزیولوژیکی، عملکرد و اجزای عملکرد و مقدار کلروفیل و پروتئین لوبیا تحت شرایط تنش خشکی در مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی شهرستان دماوند انجام شد. این آزمایش به صورت طرح کرت های خرد شده در قالب طرح پایه بلوک های کامل تصادفی و در سه تکرار انجام شد. کرت های اصلی شامل رژیم آبیاری در دو سطح آبیاری مطلوب تا آخر فصل رشد a_1 (بر اساس ۷۰ میلی متر تبخیر از تشتک تبخیر) با فواصل آبیاری حدود پنج روز و تنش محدودیت آبیاری در مرحله گلدهی a_2 (بر اساس ۱۱۰ میلی متر تبخیر از تشتک تبخیر) با فواصل آبیاری حدود هشت روز بود. تا قبل از اعمال تنش خشکی، آبیاری برای همه کرت ها یکسان بود و آبیاری به صورت شیاری (نشستی) انجام شد. در کرت های فرعی شامل محلول پاشی اسید-سالیسیلیک در چهار غلظت صفر (آب خالص)، ۰/۱، ۰/۷ و ۱/۵ میلی مولار بود که تعداد دفعات محلول پاشی در هر یک از غلظت های فوق، سه بار از مرحله شش برگی لوبیا تا قبل از گل دهی و به فاصله هر ۱۵ روز یک بار انجام شد. عملیات آماده سازی زمین شامل شخم در پاییز و دو دیسک عمود بر هم در بهار سال ۱۳۹۳ انجام شد. بذرها لوبیا قبل از کاشت با قارچ کش متیل تیرام به نسبت دو در هزار ضد عفونی شد و با فاصله بین ردیف ۵۰ سانتی متر و فواصل روی ردیف ۱۰ سانتی متر به روش خطی کشت شد. کرت های آزمایشی شامل چهار ردیف کاشت به طول دو متر بود. بین کرت های فرعی یک ردیف نکاشت داشتیم و بذرها به صورت دستی کشت شد. برای کاشت از لوبیا قرمز رقم اختر که دارای تیپ رشد ایستاده و مناسب برای مناطق معتدل سرد است، استفاده شد. بعد از کاشت و حصول اطمینان از سبز شدن بذرها، بوته ها به فاصله ۱۰ سانتی متر روی هر ردیف تنک شدند و تراکم بوته ها بعد از تنک کردن به ۲۰ بوته در متر مربع رسانده شد و برای مبارزه با علف های هرز دو هفته قبل از کشت نیز علف کش تریفلورالین به مقدار ۲/۵ لیتر در هکتار در مزرعه پخش و با عملیات دیسک زنی به زیر خاک برده شد. در طول فصل رشد مراقبت های لازم زراعی همچون وجین علف های هرز به صورت دستی و مبارزه با آفات به ویژه شته، به صورت شیمیایی با استفاده از سم متاسیستوکس و به میزان ۲/۵ در هزار توسط سم پاش پشته موتوری انجام شد. علائم بیماری که نیاز به سم پاشی دیگری داشته باشد مشاهده نشد.

صفتی از قبیل ارتفاع بوته، میزان کلروفیل a و b، کلروفیل کل، پرولین، تعداد غلاف در بوته، وزن هزاردانه و عملکرد دانه لوبیا اندازه‌گیری شد.

اندازه‌گیری مقدار کلروفیل a، b و کلروفیل کل

مقدار کلروفیل a و b به روش Arnon (۱۹۶۷) اندازه‌گیری شد. مقدار ۰/۵ گرم از ماده تر گیاهی را در هاون چینی ریخته، سپس با استفاده از نیتروژن مایع آن را خرد کرده و به‌خوبی له شد. ۲۰ میلی‌لیتر استون ۸۰ درصد به نمونه اضافه، سپس در دستگاه سانتریفیوژ با سرعت ۶۰۰۰ دور در دقیقه به مدت ۱۰ دقیقه قرار داده‌شد. عصاره جدا شده فوقانی حاصل از سانتریفیوژ به بالن شیشه‌ای منتقل و مقداری از نمونه داخل بالن را در کووت اسپکتروفتومتر ریخته و سپس به‌طور جداگانه در طول موج‌های ۶۶۳ نانومتر برای کلروفیل a و ۶۴۵ نانومتر برای کلروفیل b مقدار جذب قرائت شد. در نهایت با استفاده از فرمول‌های زیر میزان کلروفیل a، b و کلروفیل کل بر حسب میلی‌گرم بر گرم وزن تر نمونه به‌دست آمد (Arnon, 1967):

$$\text{Chlorophyll a} = (19.3 \times A_{663} - 0.86 \times A_{645}) V/100W \quad \text{رابطه ۱:}$$

$$\text{Chlorophyll b} = (19.3 \times A_{645} - 3.6 \times A_{663}) V/100W \quad \text{رابطه ۲:}$$

$$\text{کلروفیل کل} = \text{کلروفیل a} + \text{کلروفیل b} \quad \text{رابطه ۳:}$$

V = حجم محلول صاف شده (محلول فوقانی حاصل از سانتریفیوژ)

A = جذب نور در طول موج‌های ۶۶۳، ۶۴۵ و ۴۷۰ نانومتر

W = وزن تر نمونه بر حسب گرم

سنجش پرولین

۰/۵ گرم از بافت تر در ۱۰ میلی‌لیتر محلول اسید سولفوسالسیلیک ۳ درصد ساییده و مخلوط همگنی تهیه شد و عصاره صاف شد دو میلی‌لیتر اسید استیک و دو میلی‌لیتر ناین‌هیدرین به دو میلی‌لیتر عصاره صاف شده فوق، اضافه شد. محلول حاصل به مدت یک ساعت در حمام آب و در دمای ۱۰۰ درجه سلسیوس قرار داده‌شد. پس از آن برای پایان یافتن واکنش، لوله‌های آزمایش در داخل یک بستر یخی قرار گرفته و چهار میلی‌لیتر تولوئن به هر لوله اضافه شد. غلظت پرولین نمونه‌ها در تولوئن با استفاده از اسپکتروفتومتر مدل UV۱۱۰۰ در طول موج ۵۲۰ نانومتر و در نهایت با توجه به منحنی استاندارد حاصل از غلظت‌های مختلف پرولین، بر حسب میلی‌گرم در گرم وزن تر به روش Bates (۱۹۷۳) محاسبه شد. تجزیه واریانس داده‌ها با استفاده از نرم افزار آماری SAS نسخه ۹/۱ و کلیه مقایسه میانگین تیمارها با آزمون چند دامنه‌ای

دانکن در سطح احتمال پنج درصد انجام شد. هم‌چنین شکل‌ها با استفاده از نرم‌افزار Excel نسخه ۲۰۰۳ تحت ویندوز رسم شد.

نتایج و بحث

ارتفاع بوته

اثر رژیم آبیاری و اثر تیمار اسیدسالیسیلیک بر ارتفاع بوته در سطح احتمال پنج درصد معنی‌دار شد ولی برهم‌کنش این تیمارها اثر معنی‌داری بر ارتفاع بوته نداشت (جدول ۱). مقایسه میانگین اثر رژیم آبیاری بر ارتفاع بوته نشان داد که در شرایط تنش آبی، ارتفاع بوته لوبیا کاهش معنی‌داری یافته است. بیش‌ترین ارتفاع بوته مربوط به آبیاری مطلوب و کم‌ترین ارتفاع بوته مربوط به تنش محدودیت آبیاری بود که سبب کاهش ۲۵ درصدی ارتفاع بوته نسبت به آبیاری مطلوب شد (جدول ۲). به نظر می‌رسد تنش خشکی از طریق کاهش سرعت رشد گیاه موجب کاهش ارتفاع می‌شود و هرچه زمان اعمال تنش به مراحل انتهایی فصل رشد نزدیک‌تر باشد تنش اثر کم‌تری بر ارتفاع گیاه دارد (یدالهی و همکاران، ۱۳۹۳).

جدول ۱: تجزیه واریانس اثر رژیم آبیاری و محلول پاشی اسید سالیسیلیک بر صفات مورد مطالعه گیاه لوبیا قرمز

منابع تغییرات	درجه آزادی	ارتفاع بوته	کلروفیل a	کلروفیل b	کلروفیل کل	پرویلین	تعداد غلاف در بوته	وزن هزار دانه	عملکرد دانه
بلوک	۲	۱۲۶/۲۹ ^{ns}	۰/۱۴ ^{ns}	۰/۱۱ ^{ns}	۰/۲۳ ^{ns}	۰/۰۰۱۸ ^{ns}	۱۵/۰۴ ^{ns}	۱۳۱/۰۵ ^{ns}	۹۸۴۲۵ ^{ns}
رژیم آبیاری	۱	۲۳۶۰/۱۶ [*]	۲/۶۷ ^{**}	۱/۳۱ ^{**}	۷/۷۲ ^{**}	۰/۰۵۲۵ [*]	۱۰۰/۱ [*]	۴۹۱۶۹ [*]	۲۴۵۴۹۱۰۵ ^{**}
خطای عامل اصلی	۲	۹۱/۵۴	۰/۰۲۶	۰/۰۳۵	۰/۰۴۴	۰/۰۰۲۷۲	۴۹/۲۶	۱۵۴۷	۱۲۵۱۲۷
اسید سالیسیلیک	۳	۱۰۴۵/۸۸ [*]	۰/۶۸۱ ^{**}	۰/۱۰۴ ^{**}	۱/۲۸ ^{**}	۰/۰۰۹۵۳ ^{**}	۲۰۴/۷ ^{**}	۳۰۱۸ [*]	۳۷۸۰۳۴۳ ^{**}
برهم‌کنش آبیاری × اسید سالیسیلیک	۳	۱۶/۵ ^{ns}	۰/۱۹۲ [*]	۰/۰۵ [*]	۰/۳۳ [*]	۰/۰۰۲۲۲ ^{ns}	۵۷/۳۷ ^{ns}	۱۳۱۹ ^{ns}	۱۶۲۰۶۱۳ ^{**}
خطای عامل فرعی	۱۲	۲۳۸/۱۹	۰/۰۵۳	۰/۰۱۳	۰/۰۸۳	۰/۰۰۰۶۸	۳۰/۸۳	۱۹۸۲	۲۲۵۲۶۵
ضریب تغییرات (درصد)		۲۱/۴۸	۱۴/۲۵	۲۲/۲۱	۱۸/۹۷	۱۶/۵	۱۵/۲۵	۲۴/۳۶	۱۸/۳۷

ns: غیر معنی‌دار * : معنی‌دار در سطح احتمال پنج درصد. **: معنی‌دار در سطح احتمال یک درصد.

هم‌چنین مقایسه میانگین اثر اسیدسالیسیلیک بر ارتفاع بوته حاکی از افزایش ارتفاع در اثر استفاده از اسیدسالیسیلیک بود. بیش‌ترین ارتفاع بوته مربوط به محلول پاشی ۱/۵ میلی‌مولار اسیدسالیسیلیک بود که نسبت به عدم استفاده از اسیدسالیسیلیک افزایش ۳۳ درصدی ارتفاع بوته را نشان داد. هم‌چنین محلول پاشی ۱/۵ میلی‌مولار اسیدسالیسیلیک با محلول پاشی ۰/۷ میلی‌مولار اسیدسالیسیلیک تفاوت معنی‌داری در سطح احتمال پنج درصد نداشت (جدول ۲). کاربرد

سالیسیلیک اسید یا آنالوگ های دیگر سالیسیلیک اسید، در برگ های ذرت و سویا باعث افزایش ارتفاع آن شد (Khodary, 2004; Khan *et al.*, 2003). با افزایش غلظت اسیدسالیسیلیک، میزان رنگیزه های فتوسنتز و به ویژه کلروفیل و همچنین تقسیمات سلولی در گیاه لوبیا افزایش یافته و سبب افزایش ارتفاع بوته در لوبیا می شود (سپهری و همکاران، ۱۳۹۴) که با یافته های تحقیق حاضر مطابقت دارد.

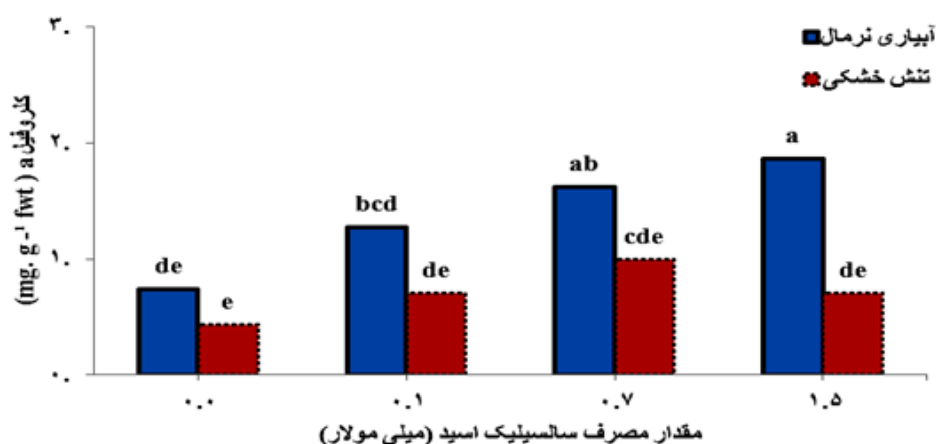
جدول ۲: مقایسه میانگین اثر رژیم آبیاری و محلول پاشی اسید سالیسیلیک بر صفات مورد مطالعه گیاه لوبیا قرمز

تیمار	ارتفاع بوته (سانتی متر)	پرولین (میکرومول بر گرم وزن تر برگ)	تعداد غلاف در بوته	وزن هزاردانه (گرم)
رژیم آبیاری				
آبیاری مطلوب	۸۱/۷۵ ^a	۰/۵۹۴ ^b	۲۵/۲۹ ^a	۲۸۷/۶۶ ^a
تنش خشکی	۶۱/۹۱ ^b	۰/۷۱۸ ^a	۱۳/۳۳ ^b	۱۹۷/۶۵ ^b
محلول پاشی اسیدسالیسیلیک				
صفر میلی مولار	۵۶/۱۶ ^c	۰/۴۶۸ ^c	۱۴/۱۶ ^b	۱۹۳/۱۰ ^c
۰/۱ میلی مولار	۶۵/۶۶ ^{bc}	۰/۶۳۸ ^b	۲۵/۵۰ ^{ab}	۲۵۹/۹۰ ^{ab}
۰/۷ میلی مولار	۸۲/۰۰ ^a	۰/۸۳۱ ^a	۲۷/۰۰ ^a	۲۸۳/۵۰ ^a
۱/۵ میلی مولار	۸۳/۵۰ ^a	۰/۶۸۷ ^b	۲۴/۵۰ ^{ab}	۲۷۷/۹۰ ^a

میانگین های دارای حروف مشترک در هر ستون بر اساس آزمون چند دامنه ای دانکن در سطح احتمال پنج درصد اختلاف معنی داری ندارند.

کلروفیل a

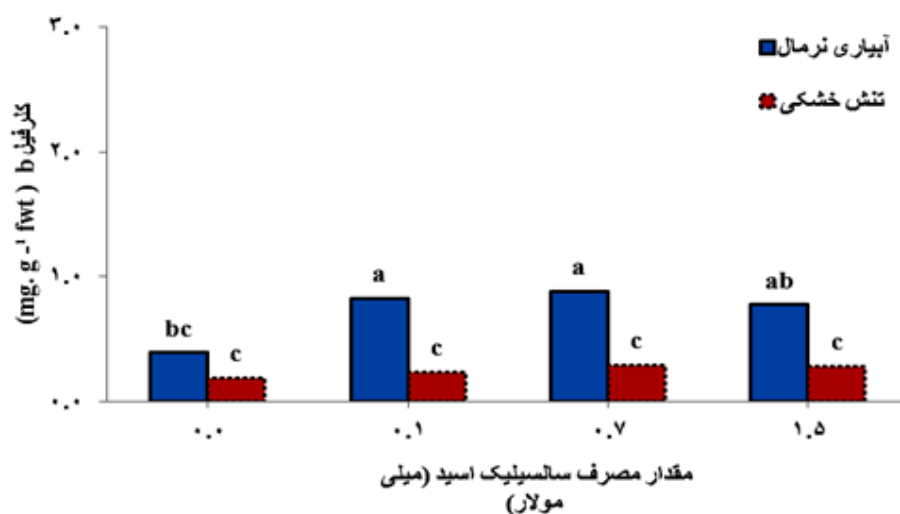
اثر رژیم آبیاری و محلول پاشی اسیدسالیسیلیک بر کلروفیل a در سطح احتمال یک درصد و برهم کنش در سطح احتمال پنج درصد معنی دار شد (جدول ۱). با توجه به این که برهم کنش معنی دار شده است، بیش ترین مقدار کلروفیل a در مصرف ۱/۵ میلی مولار اسیدسالیسیلیک در شرایط آبیاری مطلوب و کم ترین مقدار کلروفیل a در عدم مصرف اسید سالیسیلیک و تنش خشکی مشاهده شد به طوری که عدم مصرف اسیدسالیسیلیک و تنش خشکی سبب کاهش ۷۰ درصدی میزان کلروفیل a شد (شکل ۱). کاهش میزان کلروفیل می تواند به واسطه کاهش سنتز کلروفیل و همچنین ناشی از تخریب آن باشد. تخریب مولکولی کلروفیل به علت جدا شدن زنجیره فیتولی از حلقه پورفیرین در اثر رادیکال های آزاد اکسیژن و یا آنزیم کلروفیلاز صورت می گیرد (Parvaiz and Satyawati, 2008) تنش کمبود آب با بستن روزنه ها و تخریب کلروفیل و کلروپلاست باعث کاهش فتوسنتز می شود (Waraich *et al.*, 2011). امینی و همکاران (۱۳۸۷) اثر تنش کم آبی را بر فعالیت آنزیم های آنتی اکسیدانت در گیاه جو بررسی کردند. نتایج نشان داد که با افزایش سن گیاه و هم چنین بر اثر تنش کم آبی مقدار غلظت کلروفیل کاهش یافت. اسیدسالیسیلیک سبب افزایش معنی دار مقدار کلروفیل a و b، کلروفیل کل در مقایسه عدم مصرف اسید در شرایط تنش خشکی می شود (آروین و همکاران، ۱۳۹۰).

شکل ۱: برهمکنش رژیم آبیاری و محلول پاشی اسید سالیسیلیک بر مقدار کلروفیل a

کلروفیل b

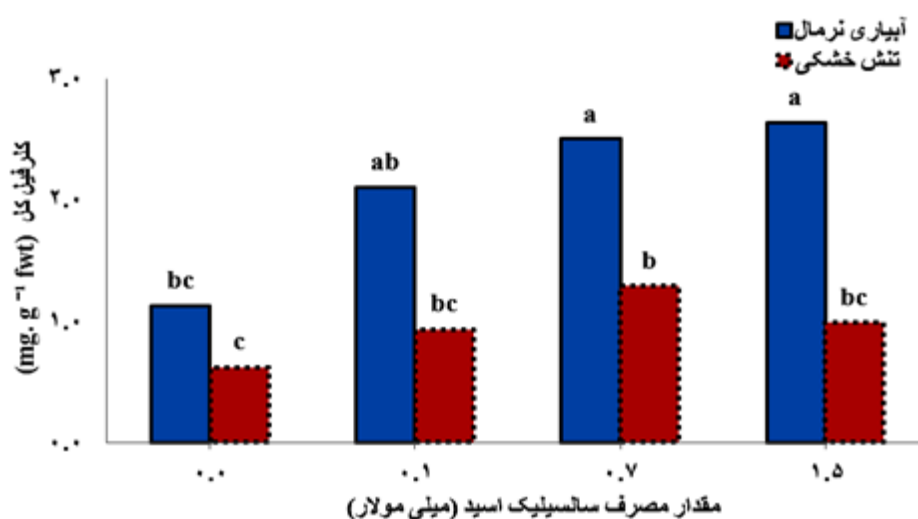
اثر تنش رژیم آبیاری و اسید سالیسیلیک بر کلروفیل b در سطح احتمال یک درصد و برهمکنش در سطح احتمال پنج درصد معنی دار شد (جدول ۱). با توجه به این که برهمکنش معنی دار شده است، بیشترین مقدار کلروفیل b در مصرف ۰/۷ میلی مولار اسید سالیسیلیک در آبیاری مطلوب است و کمترین مقدار کلروفیل b در عدم مصرف اسید سالیسیلیک و تنش خشکی (با حدود ۶۰ درصد کاهش) می باشد (شکل ۲). در شرایط خشکی ترکیبات شیمیایی گیاهان از جمله پروتئین، قند، پروتئین و میزان کلروفیل تغییر می کند، که می توانند جزو سازوکارهای تحمل تنش خشکی محسوب شوند (یزدان پناه و همکاران، ۱۳۸۹).

شکل ۲: برهمکنش رژیم آبیاری و محلول پاشی اسید سالیسیلیک بر مقدار کلروفیل b

کلروفیل کل

اثر رژیم آبیاری و محلول پاشی اسیدسالیسیلیک بر کلروفیل کل در سطح احتمال یک درصد و برهمکنش در سطح احتمال پنج درصد معنی دار شد (جدول ۱). مصرف ۱/۵ میلی مولار اسیدسالیسیلیک در آبیاری مطلوب، سبب افزایش ۷۷ درصدی کلروفیل کل نسبت به عدم مصرف اسیدسالیسیلیک و تنش خشکی شد که کمترین میزان کلروفیل کل را نشان داد (شکل ۳). اصولاً تنش خشکی باعث کاهش رشد کلی گیاه، کاهش سطح برگ، میزان کلروفیل و در مجموع رشد کلی گیاه می شود (Zhu, 2002).

شکل ۳: برهمکنش رژیم آبیاری و محلول پاشی اسید سالیسیلیک بر مقدار کلروفیل کل

Yasar و همکاران (۲۰۱۰) تغییرات محتوای کلروفیل را در ژنوتیپ‌های لوبیا سبز تحت شرایط تنش خشکی مورد بررسی قرار دادند. نتایج نشان داد که تنش باعث کاهش محتوای کلروفیل در ژنوتیپ‌های لوبیا سبز شد. اسیدسالیسیلیک در شرایط تنش خشکی به عنوان یک آنتی اکسیدان عمل نموده و از آسیب به رنگدانه‌ها به ویژه کلروفیل جلوگیری می کند. به طوری که گزارش شده است اسیدسالیسیلیک از طریق جلوگیری از آسیب به کلروفیل سبب بهبود فتوسنتز در شرایط تنش خشکی شده است (Khan et al., 2003) که با یافته‌های فوق مطابقت دارد.

میزان پرولین

اثر تنش رژیم آبیاری و اسیدسالیسیلیک بر میزان پرولین به ترتیب در سطوح احتمال پنج و یک درصد معنی دار شد ولی برهمکنش این تیمارها اثر معنی داری بر میزان پرولین نداشت (جدول ۱). بیشترین میزان پرولین مربوط به تنش خشکی و کمترین میزان پرولین مربوط به آبیاری مطلوب بود، به طوری که در شرایط تنش خشکی میزان پرولین ۱۸ درصد نسبت

به آبیاری مطلوب افزایش یافت (جدول ۲). اسیدآمینو پرولین که تحت شرایط تنش خشکی در سلول‌های گیاهی تجمع می‌یابد به‌عنوان یک آنتی‌اکسیدان غیرآنزیمی مطرح می‌شود و به‌دلیل نقش حافظتی که در سلول ایفا می‌کند، در شرایط تنش‌های محیطی می‌تواند گیاه را از آسیب‌های احتمالی حفظ کند. در سلول‌های تحت تنش، پرولین سبب محافظت سلول و ممانعت از ایجاد سمیت در سلول می‌شود (Bayoumi et al., 2010). موحدی‌دهنوی و همکاران (۱۳۸۳) با انجام یک آزمایش بر روی گلرنگ نتیجه گرفتند که اعمال تنش باعث افزایش میزان پرولین رقم‌های گلرنگ شد. آخوندی و همکاران (۱۳۸۵) با مطالعه اثر کمبود آب بر رقم‌های یونجه گزارش نمودند که با افزایش تنش کمبود آب بر میزان تجمع پرولین افزوده شد. بیش‌ترین میزان پرولین مربوط به محلول پاشی ۰/۷ میلی‌مولار اسیدسالیسیلیک و کم‌ترین میزان پرولین مربوط به عدم مصرف اسیدسالیسیلیک بود که افزایش ۴۴ درصدی میزان پرولین را نشان می‌دهد (جدول ۲). گزارش شده‌است که اسیدسالیسیلیک بر تشکیل پروتئین‌های دفاعی گیاه اثر می‌گذارد (Al-Hakimi et al., 2001; Raskin, 1992). افزودن اسیدسالیسیلیک در غلظت‌های مختلف می‌تواند با افزایش مقدار پرولین سبب بهبود تحمل گیاه در شرایط تنش خشکی شود (یزدان پناه و همکاران، ۱۳۸۸) که با یافته‌های این تحقیق مطابقت دارد.

تعداد غلاف در بوته

اثر رژیم آبیاری و اسیدسالیسیلیک بر تعداد غلاف در بوته به‌ترتیب در سطوح احتمال پنج و یک درصد معنی‌دار شد ولی برهمکنش اثر معنی‌داری بر تعداد غلاف در بوته نداشت (جدول ۱). بیش‌ترین تعداد غلاف در بوته مربوط به آبیاری مطلوب و کم‌ترین تعداد غلاف در بوته مربوط به تنش خشکی بود به‌طوری‌که تنش خشکی سبب کاهش ۴۷ درصدی تعداد غلاف در بوته، نسبت به آبیاری مطلوب شد (جدول ۲). تنش خشکی اثر نامطلوبی بر اجزای عملکرد به ویژه تعداد غلاف در بوته دارد. نتایج فوق با نتایج واعظی‌راد و همکاران (۱۳۸۷) هم‌خوانی دارد. اثر محلول پاشی اسیدسالیسیلیک بر تعداد غلاف در بوته نشان داد که بیش‌ترین تعداد غلاف در بوته مربوط به اسیدسالیسیلیک ۰/۷ میلی‌مولار بود که با محلول پاشی ۰/۱ میلی‌مولار اسیدسالیسیلیک و محلول پاشی ۱/۵ میلی‌مولار اسیدسالیسیلیک تفاوت معنی‌داری در سطح احتمال پنج درصد نداشت و کم‌ترین تعداد غلاف در بوته مربوط به عدم مصرف اسیدسالیسیلیک یا شاهد بود (جدول ۲). تیمار اسید-سالیسیلیک با اثر بر فتوسنتز و شاخص‌های رشد گیاهی بر اجزای عملکرد اثر مثبتی دارد که این حالت به‌ویژه در شرایط تنش خشکی برای گیاه بسیار سودمند است (Bideshki and Arvin, 2010). افزایش تحمل به تنش خشکی توسط تیمار با اسیدسالیسیلیک در گیاهان مشاهده شده‌است به‌طوری‌که با تیمار اسیدسالیسیلیک اجزای عملکرد به ویژه تعداد غلاف در بوته در گیاهان لوبیا و ماش بهبود یافت (Senaratna et al., 2000; Nezhad et al., 2014).

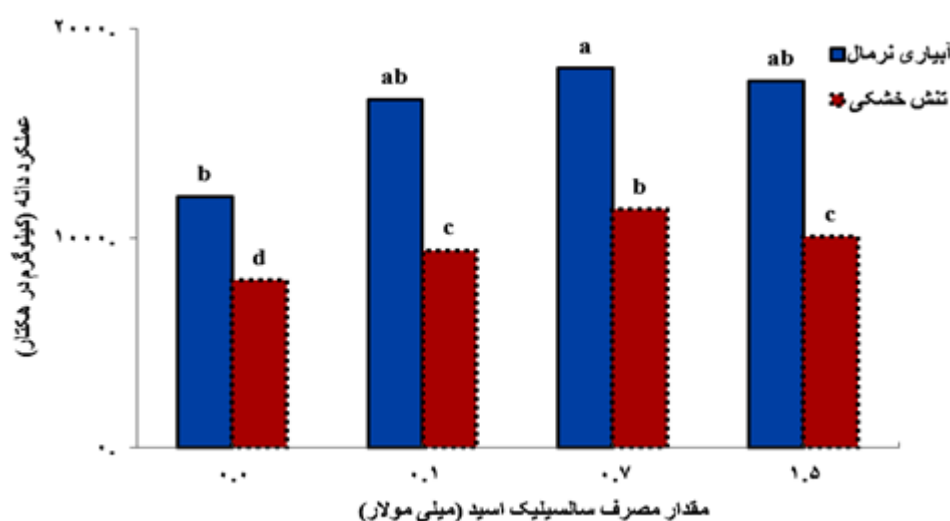
وزن هزار دانه

اثر رژیم آبیاری و اسیدسالیسیلیک بر وزن هزاردانه در سطح احتمال پنج درصد معنی‌دار شد ولی برهم‌کنش این تیمارها اثر معنی‌داری بر وزن هزار دانه نداشت (جدول ۱). بیش‌ترین میزان وزن هزار دانه مربوط به آبیاری مطلوب و کم‌ترین میزان وزن هزار دانه مربوط به تنش خشکی بود، به‌طوری‌که تنش خشکی سبب کاهش ۳۱ درصدی وزن هزار دانه، نسبت به آبیاری مطلوب شد (جدول ۲). کاهش وزن هزاردانه در اثر تنش خشکی به علت کاهش فتوسنتز در اثر تنش خشکی است و این خود باعث کاهش تولید مواد فتوسنتزی شده و از طرفی تنش خشکی باعث رسیدن سریع دانه‌ها شده و در نتیجه وزن هزار دانه کاهش می‌یابد. کاهش طول دوره رشد رویشی و زایشی در اثر تنش رطوبتی باشد که موجب کوتاه شدن طول دوره مؤثر پر شدن دانه و نیز کاهش ساخت و انتقال مواد فتوسنتزی به دانه‌ها شده و باعث تقلیل وزن هزاردانه شده است (Amiri et al., 2011). بقایی (۱۳۸۳) نیز با تحقیق روی لوبیا چیتی به نتایج مشابهی دست‌یافت. بیش‌ترین میزان وزن هزاردانه مربوط به محلول‌پاشی ۰/۷ میلی‌مولار اسیدسالیسیلیک بود که با محلول‌پاشی ۱/۵ میلی‌مولار اسیدسالیسیلیک تفاوت معنی‌داری در سطح احتمال پنج درصد نداشت و کم‌ترین میزان وزن هزار دانه مربوط به عدم مصرف اسیدسالیسیلیک بود (جدول ۲). در آزمایشی کاربرد اسیدسالیسیلیک، اجزای عملکرد بوته‌ها به‌ویژه وزن هزار دانه را در گیاهان نخود و لوبیا افزایش داد (مجد و همکاران، ۱۳۸۵; Yadavi et al., 2014) که با نتایج این آزمایش هم‌سو می‌باشد.

عملکرد دانه

اثر رژیم آبیاری و اسیدسالیسیلیک بر عملکرد دانه و برهم‌کنش آن‌ها در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار شد (جدول ۱). بیش‌ترین عملکرد دانه در محلول‌پاشی ۰/۷ میلی‌مولار اسیدسالیسیلیک در شرایط آبیاری مطلوب و کم‌ترین عملکرد دانه در عدم مصرف اسیدسالیسیلیک در شرایط تنش خشکی مشاهده شد به‌طوری‌که مصرف ۰/۷ میلی‌مولار اسیدسالیسیلیک در شرایط آبیاری مطلوب، سبب افزایش ۵۶ درصدی عملکرد دانه نسبت به عدم مصرف اسیدسالیسیلیک و تنش خشکی شد (شکل ۴). در این پژوهش نیز به‌دلیل تداوم تنش‌آبی از اوایل مرحله گل‌دهی تا پایان فصل رشد، گیاه در دو مرحله حساس غلاف‌بندی و پر شدن دانه‌ها تحت اثر تنش خشکی قرار گرفت و سبب کاهش عملکرد دانه شد. بنابراین کاهش عملکرد دانه با توجه به اثر منفی تنش خشکی بر اجزای عملکرد مانند تعداد غلاف در بوته و وزن هزاردانه دور از انتظار نیست. Samara و همکاران (۲۰۰۶) گزارش نمودند که تنش کمبود آب شدت فتوسنتز برگ، هدایت روزنه‌ای، تعرق، عملکرد و اجزای عملکرد سویا را در مقایسه با تیمار با آبیاری کامل کاهش داد. در آزمایشی دیده شد تنش آبی بر خصوصیات رشدی و عملکرد دانه لوبیا اثر نامطلوب داشت ولی کاربرد اسیدسالیسیلیک سبب بهبود این صفات در شرایط

آبیاری مطلوب و تنش آبی شد (Sadeghipour and Aghaei, 2012). بنابراین تیمار مصرف اسیدسالیسیلیک ممکن است اثرات نامطلوب تنش کم آبی را کاهش دهد که با یافته‌های پژوهش حاضر مطابقت دارد. در آزمایشی اثر اسید-سالیسیلیک بر عملکرد لوبیا بررسی و مشاهده شد کاربرد اسیدسالیسیلیک باعث افزایش عملکرد دانه لوبیا شد (Amira et al., 2007). هم‌چنین مداح و همکاران (۱۳۸۵) در بررسی اثر اسیدسالیسیلیک بر عملکرد و اجزای عملکرد گیاه نخود آزمایشی مشاهده کردند در گیاهان افشانه شده با اسیدسالیسیلیک تعداد روزنه‌ها، عملکرد و اجزای عملکرد گیاه نخود افزایش یافت.

شکل ۴: برهمکنش رژیم آبیاری و اسید سالیسیلیک بر میزان عملکرد دانه

نتیجه‌گیری

به‌طور کلی، نتایج تحقیق حاضر نشان داد که رنگیزهای فتوسنتزی، پرولین، عملکرد و اجزای عملکرد تحت اثر تیمارهای رژیم آبیاری و اسیدسالیسیلیک قرار گرفتند. تنش محدودیت رطوبت سبب کاهش معنی‌دار همه صفات مورد ارزیابی شد. اسیدسالیسیلیک بر رشد رویشی، تعداد غلاف، وزن هزار دانه و میزان پرولین گیاه لوبیا اثر مثبت داشت و به‌ویژه در شرایط تنش خشکی، سبب جلوگیری از کاهش عملکرد و اجزای عملکرد شد. در نتیجه کاربرد این ماده در مناطق خشک و نیمه خشک می‌تواند در افزایش عملکرد و کاهش اثرات سوء ناشی از تنش کمبود آب مؤثر باشد. در این تحقیق کاربرد ۰/۷ میلی‌مولار اسیدسالیسیلیک و آبیاری براساس ۷۰ میلی‌متر تبخیر از تشتک تبخیر بالاترین میزان عملکرد دانه لوبیا را حاصل نمود.

منابع

- آخوندی، م.، صفر نژاد، ع. و لاهوتی، م. ۱۳۸۵. اثر تنش خشکی بر تجمع پرولین و تغییرات عناصر در یونجه‌های یزدی، نیک شهری و رنجر (*Medicago sativa L.*). علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی، شماره (۱)، ص ۱۶۵-۱۷۴.
- آروین، م. ج.، بیدمشکی، ا.، کرامت، ب. و مقصودی، ک. ۱۳۹۰. نقش اسید سالیسیلیک در کاهش اثرات تنش خشکی از طریق تأثیر بر پارامترهای مورفولوژیکی و فیزیولوژیکی در گیاه سیر. هفتمین کنگره علوم باغبانی ایران، ۱۷-۱۴ شهریورماه ۱۳۹۰، دانشگاه صنعتی اصفهان: ص ۹۴۲-۹۴۳.
- امیری، ا.، ع. ا. باقری، م. خواجه، ن. نجف آبادی و پ. یدالهی ده چشمه. ۱۳۹۲. تأثیر محلول پاشی سیلیکون بر عملکرد و آنزیم‌های آنتی اکسیدانی گلرنگ در شرایط تنش خشکی، مجله پژوهش‌های به‌زراعی. ۵ (۴): ۳۶۱-۳۷۲.
- امینی، ز.، حداد، ر. و مرادی، ف. ۱۳۸۷. بررسی اثر تنش کم‌آبی بر نحوه فعالیت آنزیم‌های ضد اکسند در مراحل رشد رویشی گیاه جو. مجله علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی، جلد ۴۶، شماره (۱)، ص ۶۵-۷۴.
- بقایی، ن. ۱۳۸۳. بررسی اثر تنش کمبود آب در مراحل مختل نمو، عملکرد و اجزای عملکرد سه رقم لوبیا چیتی پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج.
- بی‌نام. ۱۳۹۳. آمارنامه کشاورزی، جلد اول محصولات زراعی، اداره کل آمار و اطلاعات. وزارت جهاد کشاورزی، تهران، ایران.
- پارسا، م. و ع. باقری. ۱۳۸۷. باقری، ع. حیوانات. انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد. ۵۲۲ صفحه.
- پیرسته انوشه، ه. و امام، ی. ۱۳۹۱. واکنش عملکرد و اجزای عملکرد دانه گندم نان و ماکارونی به تنظیم‌کننده‌های رشد در شرایط تنش خشکی. مجله تنش‌های محیطی در علوم زراعی. جلد ۵، ص ۱۷-۱.
- رجبی، ل.، ساجدی، ن. ع. و روشندل، م. ۱۳۹۱. واکنش عملکرد و اجزای عملکرد نخود دیم با اسید سالیسیلیک و پلیمر سوپر جاذب. مجله پژوهش‌های به‌زراعی. جلد ۴، شماره (۴)، ص ۳۴۳-۳۵۴.
- رمرودی، م. و خمر، ع. ر. ۱۳۹۲. اثرات متقابل محلول پاشی اسید سالیسیلیک و تیمارهای مختلف آبیاری بر برخی ویژگی‌های کمی، کیفی و تنظیم‌کننده‌های اسمزی ریحان. نشریه تحقیقات کاربردی اکوفیزیولوژی گیاهان. شماره (۱)، ص ۳۱-۱۹.

- سپهری، ع.، عباسی، ر و کرمی، ا. ۱۳۹۴. اثر تنش خشکی و اسید سالیسیلیک بر عملکرد و اجزای عملکرد ژنوتیپ های لوبیا قرمز. مجله به زراعی کشاورزی. دوره ۱۷، شماره (۲)، ص ۵۱۶-۵۰۳.
- کامل منش، م.، زاده باقری، م. و جوانمردی، ش. ۱۳۸۹. اثر تنش خشکی بر تغییرات محتوای یونی، میزان کربوهیدراتهای محلول، محتوای کلروفیل و محتوای آب نسبی در ژنوتیپ های لوبیا سفید. دومین همایش ملی کشاورزی و توسعه پایدار، فرصت ها و چالش های پیشرو. دانشگاه آزاد اسلامی شیراز.
- کلالی، ط.، لاهوتی، م. و محمودزاده، ه. ۱۳۹۴. بررسی اثر اسید سالیسیلیک بر صفات مورفولوژیکی و فیزیولوژیکی گیاه سویا تحت تنش خشکی. فصلنامه علمی پژوهشی فیزیولوژی گیاهان زراعی. دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز. سال هفتم، شماره (۲۵)، ص ۷۷-۸۷.
- مجد، ا.، مداح، س.، م. فلاحیان، ف.، صباغ پور، س. ح. و چلبیان، ف. ۱۳۸۵. بررسی اثر مقایسه ای اثر سالیسیلیک اسید بر عملکرد، اجزای عملکرد و مقاومت دو رقم حساس و مقاوم نخود نسبت به قارچ. مجله زیست شناسی ایران، جلد نوزدهم، شماره (۳)، ص ۳۱۴-۳۲۳.
- مجنون حسینی، ن. ۱۳۹۴. زراعت و تولید حبوبات (حبوبات در ایران). سازمان انتشارات جهاد دانشگاهی شعبه واحد تهران. ۲۸۴ صفحه.
- مداح، س. م.، فلاحیان، ف.، صباغ پور، س. ح. و چلبیان، ف. ۱۳۸۵. اثر سالیسیلیک اسید بر عملکرد و اجزای عملکرد و ساختار تشریحی گیاه نخود. مجله علوم پایه، دانشگاه آزاد اسلامی شماره ۱ (۶۲)، ص ۶۲-۷۰.
- موحدی دهنوی، م.، مدرس ثانوی، ع.، م.، سروش زاده، ع. و جلالی، م. ۱۳۸۳. تغییرات میزان پرولین، قندهای محلول کل، کلروفیل (SPAD) و فلورسانس کلروفیل در ارقام گلرنگ پاییزه تحت تنش خشکی و محلول پاشی روی و منگنز. مجله بیابان، جلد ۹ شماره (۱)، ۹۸ - ۱۰۹.
- واعظی راد، س.، شکاری، ف.، شیرانی راد، ا. ح. و زنگانی، ا. ۱۳۸۷. اثر تنش کم آبی در مراحل مختلف رشد بر عملکرد و اجزای عملکرد دانه در ارقام لوبیای قرمز. مجله دانش نوین کشاورزی. سال چهارم. شماره ۱۰. ص ۸۵-۹۴.
- یدالهی ده چشمه، پ.، م. ر. اصغری پور.، ن. خبری و ا. قادری، ا. ۱۳۹۳. اثر تنش خشکی و کودهای آلی بر عملکرد روغن و ویژگی های بیوشیمیایی گلرنگ. نشریه تولید گیاهان روغنی. ۱ (۲): ۴۰-۲۷.

یزدان پناه، س.، عباسی، ف. و باقی زاده، ا. ۱۳۸۸. اثر تیمار اسید سالیسیلیک و اسیدآسکوربیک بر میزان پرولین،

قند و پروتئین در گیاه مرزه تحت تنش خشکی. اولین همایش ملی تنش‌های محیطی در علوم کشاورزی، دانشگاه بیرجند.

Al-Hakimi, A. M. A. and Hamada, A. M. 2001. Counteraction of salinity stress on wheat plants by grain soaking in ascorbic acid, thiamin or sodium salicylate. *Biologia Plantarum*, 44: 253-261.

Amira, M., Hegazi, D, Amal, M. and El-Shrai, E. 2007. Impact of salicylic acid and paclobutrazol exogenous application on the growth, yield and nodule formation of common bean. *Basic and Applied Sciences*. 1(4): 834-840.

Amiri, A., Parsa, S. R., Nezami, M. and Ganjeali, A. 2011. The effects of drought stress at different phonological stages on growth indices of chickpea (*Cicer arietinum* L.) in greenhouse condition. *Iranian Journal of Pulses Research*. 1: 69-84.

Arnon, D. J. 1956. Chlorophyll absorption spectrum and quantitative determination. *Biochemical and Biophysical Acta*, 20: 449-461.

Asada, K. 2000. The water-water cycle as alternative photon and electron sinks. *Phil. Trans. R. Soc. Lond. B. Biol. Sci.* 355: 1419-1431.

Bates, I., Waldern, R. P. and Teare, I. D. 1973. Rapid determination of free prolin for water stress studies. *Plant and Soil*, 39: 205-207.

Bayoumi, T., Eid, M. H., and Metwali, E. 2010. Application of physiological and biochemical indices as a screening technique for drought tolerance in wheat genotypes. *African Journal of Biotechnology*, 7: 2341-2352.

Bideshki, A. and Arvin M. 2010. Effect of salicylic acid (SA) and drought stress on growth, bulb yield and allicin content of garlic (*Allium sativum* L.) in field. *Plant Ecophysiol*, 2: 73-79.

El-Tayeb, M. A. 2005. Response of barley Grains to the interactive effect of salinity and salicylic acid. *Plant Growth Regulation*, 45: 215-225.

Ghai, N. Setia, R. C., Setia, N. 2002. Effect of paclobutrazol and salicylic acid on chlorophyll content, hill activity and yield components in *Brescia napus* L. (cv. GSL-1) *Phytomorphol*, 52: 83-87.

Hashempour, A., Ghasemzhad, M. Fotouhi, G. and Sohani, M. M. 2014. The physiological and biochemical response to freezing stress olive plants treated with salicylic acid. *Russian J. Plant Physio*. 61(4): 443-450.

Iqbal, M., Ashraf, M. Jamil, A. and Shafiq, U. R. M. 2006. Does seed priming induce changes in the levels of some endogenous plant hormones in hexaploid wheat plant under salt stress. *Journal of Integrative Plant Biology*, 48(2): 181-189.

Kang, H. M., and Saltveit, M. E. 2002. Chilling tolerance of maize, cucumber and rice seedlings leaves and roots are differently affected by salicylic acid. *Physiol. Plantarum*, 115: 571-576.

Khan, W., Prithiviraj B. and Smith, D. 2003. Photosynthetic responses of corn and soybean to foliar application of salicylates. *Journal of Plant Physiology*, 160: 485-492.

Khan M. I., Fatma M, Per, T.S., Anjum, N. A., Khan, N. A. 2015. Salicylic acid-induced abiotic stress tolerance and underlying mechanisms in plants. *Plant science Journal*, 6:462.

Khodary, S. E. A. 2004. Effect of salicylic acid on the growth, photosynthesis and carbohydrate metabolism in salt-stressed maize plants. *International Journal of Agriculture and Biology*, 6: 5-8.

Miura, K and Tada, Y. 2014. Regulation of water, salinity, and cold stress responses by salicylic acid. *Plant Science Journal*, 5:410.

Nezhad, T. S., Mobasser, H. R. Dahmardeh, M. and Karimian, M .2014. Effect of foliar application of salicylic acid and drought stress on quantitative yield of mungbean (*Vigna radiata* L.). *J. Novel Applied Scienc*, 3(5):512-515.

Parvaiz, A. and Satyawati, S. 2008. Salt stress and Phyto-biochemical responses of plants. *Plant Soil Environment*, 54: 89-99.

Raskin, I. 1992. Role of Salicylic acid in plants. *Annu. Rev. Plant Physiology. Plant MolecularBiology*, 43: 439-463.

Sadeghipour, O and Aghaei, P. 2012. Impact of exogenous salicylic acid application on some traits of common bean (*Phaseolus vulgaris* L.) under water stress conditions. *International Journal of Agriculture and Crop Sciences*, 4 (11):685-690.

Saglam, A., Saruhan, N., Terzi, R. and Kadioglu, A. 2011. The Relations between Antioxidant Enzymes and Chlorophyll Fluorescence Parameters in Common Bean Cultivars Differing in Sensitivity to Drought Stress. *Russian Journal of Plant Physiology*, 58(1): 60–68.

Samarah, N., Mullen, R. Ciano, S. R. and Scott, P. 2006. Dehydrin-like proteins in soybean seeds in response to drought stress during seed filling. *Crop Science*, 46: 2141-2150.

Senaratna, T., Touchell, D., Bunn, E. and Dixon, K. 2000. Acetyl salicylic acid (Aspirin) and salicylic acid induce multiple stress tolerance in bean and tomato plants. *Plant Growth Regulation*, 30:157-161.

Terzi, R., Saglam, A., Kutlu, N., Nar, H. and Kadioglu, A. 2010. Impact of soil drought stress on photochemical efficiency of photosystem II and antioxidant enzyme activities of *Phaseolus vulgaris* cultivars. *TURKISH JOURNAL OF BOTANY*, 34: 1-10.

Waraich, E. A., Amad, R. Ashraf, M. Y. and Ahmad, M. 2011. Improving agricultural water use efficiency by nutrient management. *Acta Agriculturae Scandinavica, Section B - Soil and Plant Science*, 61(4): 291-304.

Xu, L., Han, L. and Huang, B. 2011. Antioxidant Enzyme Activities and Gene Expression Patterns in Leaves of Kentucky bluegrass in Response to Drought and Post-drought Recovery. *Journal of the American Society for Horticultural Science*, 136(4):247-

Yasar, F., Uzal, O. and Ozpay, T. 2010. Changes of the lipid peroxidation and chlorophyll amount of green bean genotypes under drought stress. *African Journal of Agricultural Research*, 5(19):2705-2709.

Yavas, I and Unay, A. 2016. Effects of zinc and salicylic acid on wheate under drought stress. *The Journal of Animal and Plant Sciences*, 26(4):1012-101.